

Sygn. akt III KO 70/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **M. P.**

oskarżonego z art. 77 § 1 k.k.s. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 lipca 2015 r.,

wniosku Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku zamieszczonego w postanowieniu z dnia 21 maja 2015 r., sygn. akt II K 1640/14

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku, wskazanym postanowieniem, na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy oskarżonego M. P. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu podkreślił, że rozpoczęcie procesu przed Sądem Rejonowym Gdańsk – Południe w Gdańsku nie jest możliwe w najbliższej do przewidzenia przyszłości, z uwagi na fakt, że oskarżony pozostaje do dyspozycji Prokuratora Okręgowego w Łodzi, który nie wyraża zgody na przetransportowanie M. P. do Gdańska (oskarżony przebywa obecnie w Areszcie Śledczym w P.). Brak jest także możliwości wskazania terminu w jakim możliwe

byłoby wyrażenie zgody na uczestnictwo M. P. w innych postępowaniach, albowiem nie jest wiadome kiedy zostaną zakończone czynności procesowe z jego udziałem. Nadto, powołując się na informację pozyskaną od Prokuratora Okręgowego w Łodzi, występujący z wnioskiem Sąd wskazał, że M. P. nie może brać udziału w czynnościach procesowych przez okres co najmniej dwóch miesięcy. W konsekwencji wnioskujący Sąd przyjął, że dobro wymiaru sprawiedliwości warunkowane potrzebą doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, który okazuje się być mało realny bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu, uzasadnia przekazanie sprawy M. P. innemu sądowi równorzędnemu, mającemu siedzibę w pobliżu miejsca osadzenia oskarżonego w Areszcie Śledczym w P.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). Sąd Rejonowy nie wykazał istnienia okoliczności, mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości” użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które uzasadniałyby akceptację jego stanowiska.

Faktem jest, na co zresztą słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy, że oskarżony w dacie wydania przedmiotowego postanowienia pozostawał do dyspozycji Prokuratora Okręgowego w Łodzi, w związku z zastosowaniem tymczasowego aresztowania w sprawie VI Ds [...] i Prokurator ten nie wyrażał zgody na doprowadzenie oskarżonego do Sądu Rejonowego na rozprawę (k. 622, 645, t. IV). Sądowi Najwyższemu z urzędu wiadome jest jednak, że w sprawie VI Ds. [...], w dniu 25 czerwca 2015 r. do Sądu Okręgowego w Gdańsku wpłynął akt oskarżenia i została ona zarejestrowana pod sygnaturą IV K 123/15 (k. 18646, t. XLV). Fakt ten skutkował jednocześnie przekazaniem tymczasowo aresztowanego oskarżonego do dyspozycji Sądu Okręgowego w Gdańsku. W związku z

powyższym tenże Sąd wdrożył czynności zmierzające do przetransportowania M.P. do Aresztu Śledczego w G., które mają być realizowane po 31 lipca b. r. (notatka urzędowa z dnia 29 lipca 2015 r. załączona do akt niniejszej sprawy). W tej sytuacji ustała przesłanka, na którą powołał się Sąd Rejonowy w postaci braku zgody Prokuratora na przetransportowanie oskarżonego z Aresztu Śledczego w P. do Aresztu Śledczego w G., właściwego dla obszaru funkcjonowania Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku. Zatem, w stosunkowo krótkim czasie będzie istniała realna możliwość przeprowadzenia procesu po uprzednim uzyskaniu przez Sąd Rejonowy zgody Sądu Okręgowego w Gdańsku na doprowadzenie oskarżonego, o ile zaistnieje taka potrzeba w świetle art. 374 § 1 k.p.k. w zw. z art. 353 § 3 i 5 k.p.k. i w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.